רשות השידור

פרוטוקול
ישיבת הוועד המנהל

יום ראשון, י"ד בכסלו תשע"ד – 17/11/2013

נוכחים
חברי הוועדה:
אמיר גילת - יו"ר רשות השידור, יו"ר הוועדה
יוני בן מנחם, מנכ"ל רשות השידור
אסתי אפלבאום-פולני, חברת ועדה
יעקב בורובסקי, חבר ועדה
יעקב נווה, חבר ועדה
גאולה אבידן, חברת ועדה
יואב הורוביץ, חבר ועדה
לנה קריינדלין, חברת ועדה

מוזמנים:
עו"ד מרסיה צוגמן, לשכה משפטית
עו"ד רון גזית

היו"ר, אמיר גילת: אני פותח את ישיבת הוועד המנהל, כשעל סדר היום תשובת רשות השידור לבג"ץ נסטלבאום. ביום חמישי התכנסנו ולא היה קוורום, וכדי שהרשות תוכל לגבש את עמדתה לבג"ץ - - -

אסתי אפלבאום-פולני: אני רוצה להעיר משהו לגבי הקוורום. התכנסנו ונוצר רושם, איתי לא דיברו, בכלל לא אמרו לי שיש ועד מנהל. יום לפני התקשר אלי יהונתן, אמר לי את מגיעה מחר, אמרתי לו – על מה אתה מדבר? לא התקשרו אלי, לא דיברו איתי, לא שאלו אותי אם אני יכולה או לא, אז אמרתי לו כבר ביום רביעי שאני מחוץ לעיר. אז שלא ייווצר הרושם כאילו אני באתי ולא-. כאילו לא היה קוורום כי לא הגיעו. לא תיאמו איתנו. אז זה רק הערה לסדר.

היו"ר, אמיר גילת: בלחץ הזמנים-. טוב, חבל על הזמן עכשיו, אבל בלחץ הזמנים נקבע מועד מיידי.

אסתי אפלבאום-פולני: רק באופן כללי, בסדר.

היו"ר, אמיר גילת: כמו גם היום, כמו גם מיום חמישי להיום.

אסתי אפלבאום-פולני: בסדר. כשזה מסתדר זה מסתדר.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אני אומר עובדתית לא היה קוורום. לא נכנס ללמה.

יעקב נווה: אמיר, מאחר שהישיבה בנושא נסטלבאום, אני חוזר על דברים שאמרתי בישיבה הקודמת, ואני רוצה לשמוע את היועצת המשפטית, בדברים שכבר אמרתי ואני חוזר עליהם שוב. אחרי החלטת הוועד המנהל בעניינו של נסטלבאום, אני קיבלתי דף בו השמצות של יגאל רביד, אישיות בי, בעקבות ההחלטה. אני נשאר נאמן להחלטה, ואני חושב שאני לא יכול להיות יותר אובייקטיבי, ולהיות חלק מהדיון עכשיו. מרסיה, מה את אומרת?

עו"ד מרסיה צוגמן: אם אתה אומר שאתה לא יכול להיות אובייקטיבי, אתה לא יכול לשבת בישיבה הזאת.

יעקב נווה: אז אני-, מדברים שהוחלטו בעבר, מבחינתי, אם ... מחייב ... לשמה, אני מבחינתי נשאר - - -

עו"ד מרסיה צוגמן: לא, אבל אתה לא אובייקטיבי.

יעקב נווה: אוקיי.

יואב הורוביץ: אני רגע רוצה לשאול אותך משהו, כי זה נראה לי שזה משהו מהותי. מעת לעת אנחנו נחשפים בפייסבוק להשמצות וזה, ומכיוון שהן פומביות אז אני יכול לדבר עליהן, שמרשה לעצמו יגאל רביד ב-. את חברי הוועד והמנהל ואת ההנהלה, באופן פומבי להשתלח. אני מעולם לא עניתי, למרות שתמיד זה ככה מאד מדגדג, אבל כמובן לא נגררתי. אולי הכוונה הייתה שנענה. אבל האם לא מן הראוי, אני שואל את היועצת המשפטית, איך אנחנו מתגוננים כחברי ועד מנהל והנהלה, לתגובות. כי מה קרה? מה שקרה בדיוק, מה שאומר יעקב, הרי זו יכולה להיות איזו שהיא דרך פעולה, שיבוא איזה שהוא מאן דהוא שמעורב בזה, יפרסם השמצות - - -

גאולה אבידן:

יעקב בורובסקי: אני לא מבינה למה אתה מוציא את עצמך מה... לאור השמצות.

יואב הורוביץ: שנייה. מפרסם השמצות בפייסבוק, אתה לא יכול לענות, ואנחנו עכשיו, והוא כאילו הופך להיות צד בעניין.

היו"ר, אמיר גילת: ברור, ברור, חברה, יואב, סטינו פה - - -

יעקב נווה: אבל למה אתה מוציא את עצמך. אתה לא צד. הוא כתב.

היו"ר, אמיר גילת: סטינו פה לנושא אחר שקשור, ואני רוצה קודם כל לשים את המסגרת של הדיון היום. קודם כל יש לנו עד אחת, אז אנחנו חייבים לסיים עד אחת. אז בואו נתכנס ללוח הזמנים הזה. דבר שני, המטרה של כינוס הישיבה המיידית היום, עוד פעם, מיום חמישי להיום, היא כדי שאנחנו, רשות השידור, ועל פי חוות הדעת המשפטית, במקרה הזה רשות השידור זה הוועד המנהל, תדע לגבש את עמדתה לבג"ץ, לאור ההתפתחויות שחלו מאז הישיבה האחרונה שלנו והדיון שנערך. אני שוב חוזר על מה שגם נכתב בכתובים בסוף השבוע, הוועד המנהל צריך להורות את היועצים המשפטיים מה היא תשובתו של הוועד המנהל - - -

יעקב נווה: אני מצטער, אני לא עורך דין, לא - - -

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, אני תיכף חוזר אם אתה רוצה. אני רק מסביר את מסגרת הדיון היום. אנחנו צריכים, הוועד המנהל צריך לקבל את ההחלטה מה הם הנימוקים שבגינם הוא חושב, הרי בג"ץ קבע שעלינו, תוך 14 יום שמסתיימים מחר, לנמק מדוע לא נעביר את משה נסטלבאום מתפקידו. ובעצם התשובה שאנחנו אמורים להגיש מחר לבג"ץ, צריכה לכלול את אותם נימוקים. מה הם הנימוקים שבגינם חושב הוועד המנהל שאין להעביר את משה נסטלבאום מתפקידו. זה לא חשוב מה הייתה ההחלטה, אלא חשוב מה הנימוקים שאנחנו אומרים היום לאחר קבלת ההחלטה, לאחר הדיון בבג"ץ וכו'. זה מסגרת הדיון. אני בכוונה אמרתי את זה, כדי שתחליט אם אתה רוצה להישאר או לא רוצה להישאר. אני מציע שבנושאים אחרים נדון בישיבות אחרות.

יואב הורוביץ: לא, לא, אבל אני רוצה שיירשם לפרוטוקול משום שדבר בדבר קשור, אני מבקש את תגובת הלשכה המשפטית, מרסיה, אנא רשמי, כיצד ראוי להגיב, להתנהג מול הערות פוגעניות והשמצות שאנחנו, כוועד מנהל וכהנהלה, מושמצים חדשות לבקרים על ידי המשיב, על ידי האיש המרכזי בפרשה הזאת, מר יגאל רביד. איך אנחנו כגוף צריכים להגיב. אני רוצה שזה יירשם ואני מבקש תשובה בבקשה.

היו"ר, אמיר גילת: אז אפשר להרחיב את זה בכלל לתגובה, שנייה רגע - - -

יוני בן מנחם: אני רוצה להתייחס למה שאמרת.

היו"ר, אמיר גילת: רק שנייה. להרחיב בבקשה גם את ההתייחסות ל- איך המוסדות צריכים לנהוג מול השמצות והכפשות של גורמי הנהלה רשמיים כלפי המוסדות. כן.

יעקב נווה: שנייה, שנייה, אמיר, לפני זה, גם הייתי מצפה, ואני מצטער שאני אומר לך, שאתה בעניין הזה צריך לתת גיבוי והיית צריך לכתוב על העניין הזה, ידעת על ההשמצות - - -

גאולה אבידן: אני לא מבינה. לא, אבל אני לא מבינה מה הקשר בין זה שהוא כתב לבין זה שאתה משעה, לא הבנתי. מה הקשר? איפה אתה הופך להיות לא אובייקטיבי?

יעקב נווה: אני מרגיש לא אובייקטיבי.

גאולה אבידן: לא, אני לא חושבת.

היו"ר, אמיר גילת: יעקב, אתה צריך, הדיון היום הוא לנמק מדוע החלטת אז את מה שהחלטת. לא צריכה להיות לזה שום השפעה על מה שיגאל רביד כתב.

יעקב נווה: אני אמרתי את זה לפרוטוקול בישיבה הקודמת ואני לא חוזר בי.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אני אומר ש - - -

יעקב נווה: מה שאמרתי אמרתי.

עו"ד מרסיה צוגמן: אבל אם הוא אומר בעצמו שהוא לא אובייקטיבי - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני רק מסביר לו שהישיבה היום היא לנמק למה הוא הצביע אז.

יעקב נווה: אמרתי את הדברים. אמרתי למה הצבעתי אז.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, בואו נתקדם.

יעקב בורובסקי: הוא לא מרגיש שהוא עושה את החיץ. אבל בסדר, כל אחד ודרכו.

היו"ר, אמיר גילת: אוקיי. טוב. עורך דין גזית, בוא תיקח אותנו מפה.

עו"ד רון גזית: אני חושב שהשאלה שלי אליכם היא מאד פשוטה. למעשה אין צורך לחזור על כל סט הנימוקים ולמחזר דיון שעשינו, שעשיתם אותו באמת. אין מחלוקת על זה אגב, אצל כל הצדדים, אפילו אלה שנגד, אלא שבעד, הכל מסכימים שהדיון שנעשה כאן הוא דיון רציני וראוי ועמוק ונכון. ולכן אין צורך לחזור על הנימוקים שנאמרו. כל מה שצריך לעשות לדעתי, זה לבחון האם עקב הדיון שהיה בבית המשפט העליון והבקשה וההחלטה להוציא צו על תנאי, שמחייבת

אותנו להגיב תגובה, האם מי מכם, ואני לא אחזור על הדברים כי נימקתי אותם כבר בשתי ישיבות ותחסכו לי לחזור פעם שלישית על הדברים. האם מי מכם סבור שהוא סוטה כתוצאה מההתפתחויות האלה, דהיינו הדיון בבית המשפט העליון והוצאת הצו על תנאי, על כל המשתמע מכך כפי שפרטתי את זה בישיבות הקודמות, האם הוא סוטה מהדעה הקודמת שלו, ולכן משנה אותה כך או אחרת, או נשאר בדעתו כפי שהייתה מקודם, ובהתאם לכך צריך להתנהל. זאת אומרת להתייחס רק לדברים האחרונים שקרו ולא לחזור חזרה, כי אחרת זה יימשך שעות ארוכות וכל אחד ינמק שוב את מה שהוא כבר נימק.

היו"ר, אמיר גילת: נכון. אז אנחנו מתחברים בעצם לישיבה האחרונה של בג"ץ, שבה שמענו משלושת השופטים, עורך דין גזית הקריא ביום חמישי וזה גם נכתב לכם, שכל אחד מהשופטים, כל אחד משלושת השופטים הביע בעצם אי נחת מההסדר הקיים לגבי החיץ הניהולי.

עו"ד רון גזית: אם כי אני חייב לומר, בשפה המשפטית הנכונה אומרים אי נחת לכאורה, כי עוד לא ניתנה החלטה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקיי.

עו"ד רון גזית: זה דיונים לכאורה שהם יכולים להחליט כל דבר.

היו"ר, אמיר גילת: ברור. ואני שוב חוזר, בואו נתכנס כרגע. אני מניח שאף אחד לא שינה את דעתו. אם יש כזה שיצהיר. אני יוצא מתוך נקודת הנחה שאני מכיר את ה - - -

יעקב בורובסקי: שנייה, אתה לא רוצה לשמוע לפני זה את עמדת הייעוץ המשפטי? או שזאת עמדת הייעוץ המשפטי?

היו"ר, אמיר גילת: זאת עמדת ה - - -

יעקב בורובסקי: את עמדת ההנהלה, את עמדת האנשים, שידעו על מה אנחנו מדברים.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, אני עדיין במתכונת של הדיון, אני עדיין במתווה. זאת אומרת בהנחה שאף אחד לא חוזר בו מהחלטתו הקודמת, וההחלטה בעינה עומדת - - -

יעקב בורובסקי: איך יש החלטה אם זאת שאלה שהיא לא רלבנטית לדיון? אני לא מבין.

היו"ר, אמיר גילת: אומר עורך דין גזית ש - - -

יעקב בורובסקי: אני הקשבתי לו קשב רב, אני מקשיב גם לך, אני הקשבתי גם לעורך דין רון גזית בפעם הקודמת. מה אמר עורך דין רון גזית ביום חמישי האחרון? הדיון הוא על חיץ ניהולי משפטי, לא עובדתי. זה משהו שונה לחלוטין, אלא אם כן אני טועה. חיץ ניהולי משפטי, הווה אומר ששופטי בג"ץ החליטו - - -

היו"ר, אמיר גילת: לכאורה.

יעקב בורובסקי: לכאורה. הם החליטו - - -

עו"ד רון גזית: הביעו דעה.

יעקב בורובסקי: הביעו דעה, שלא מתקיים, לא עובדתית, לא אם המנכ"ל יבוא ויגיד כן מתקיים ואם אנחנו נגיד ראינו, שמענו. הם אומרים שבאופן תיאורטי במצב הקיים, לא יכול להיות חיץ ניהולי אמיתי. זה מה שהשופטים אומרים. אני על המשפט הזה לא שמעתי דעה של אף אחד מאיתנו. זה הדיון. אלא אם כן הבנתי דיון אחר.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, לא, הלכתי טיפה אחורה אבל בסדר.

יואב הורוביץ: אז אני אתייחס בקצרה, אני אגיד את עמדתי.

יעקב בורובסקי: אבל לפני שאתה אומר את עמדתך, השאלה אם מה שאני אמרתי, עורך דין רון גזית, זה הדיון. אני לא יודע על מה הדיון .

עו"ד רון גזית: כן, אני לא ידעתי שאני אמור לחזור היום על דברים שאמרתי בישיבות הקודמות.

יעקב בורובסקי: האנשים לא היו.

עו"ד רון גזית: הם לא היו, אז לא היו. אבל אני אמרתי. פשוט אם אתה רוצה אז אני יכול לחזור על הכל. זה ייקח פה חמש שעות. אני כרגע מתייחס מהנקודה שבה נפרדנו פעם אחרונה. אתה בהחלט צודק, השאלה שהעלית היא נקודה נכונה.

יואב הורוביץ: אני רוצה להתייחס. כשהייתה השאלה על החיץ הניהולי, אני פניתי למנכ״ל וביקשתי מהמנכ״ל את תגובתו לעניין הזה. המנכ״ל אמר לי, ואני ביקשתי גם שהוא יגבה את זה בתצהיר שלו, שהחיץ הניהולי, כפי שאנחנו התחייבנו עליו, נשמר. ואני, בעקבות האמירה וההצהרה של המנכ״ל, אני לא רואה שום סיבה לשנות את עמדתי. אני אגיד גם יותר מזה, ברור לי וברור לכולם, ולמרות הרצון שלנו להיות טכניים, אני מרשה לעצמי לחרוג קצת מהאמירה הטכנית-המשפטית. לאורך כל תהליך המינוי הזה, היו גורמים שבכל פעם העלו טענה נוספת כנגד המינוי הזה. בהתחלה טענו שההליך לא היה נכון ואנחנו ביצענו פה מהלכים ארוכים ומסודרים כדי להוכיח שההליך היה נכון. גיבה את זה רון גזית בתשובה שלו לבג״ץ. אנחנו ביצעו שימוע כמו שהיה צריך להיעשות, גם כן בצורה מסודרת וארוכה ומנומקת, ותיקפנו את ההחלטה שלנו גם על זה. קיבלנו חוות דעת משפטית שנעשה פה מהלך מסודר ונכון. ואני לא יכול שלא להשתחרר מהמחשבה שבכל פעם המתנגדים למהלך הזה, מביאים כל פעם נימוק אחר, כדי לפסול את המינוי הזה, ואני לא יכול להתייחס לאמירה הזאת שלהם כאמירה שהיא אמירה טכנית-משפטית, אלא ברור לי שהיא אמירה מהותית. הם מנסים לטרפד את המינוי הזה בכל דרך שהיא. עכשיו, מכיוון שכך ומכיוון שהמנכ״ל הוא הגוף, מבחינתי, מבחינת הוועד המנהל, מי שאחראי היה לקיים את החיץ הניהולי כפי שנקבע בזמנו, ומכיוון שהמנכ״ל מצהיר שהחיץ הניהולי הזה נשמר ומוכן לתת תצהיר על כך בבית המשפט, אני לא רואה שום סיבה לשנות את עמדתי.

היו״ר, אמיר גילת: אני עוד פעם מבקש להתכנס לנושא של הדיון. הנושא של הדיון הוא – מה אנחנו אומרים מחר לבג״ץ. לא אם שינית את דעתך או לא. בג״ץ רוצה נימוקים.

עו״ד רון גזית: לא, הוא ענה.

היו״ר, אמיר גילת: אוקיי.

יואב הורוביץ: אני גם רוצה, ואני גם שואל אותך, רון, האם למרות שבג״ץ הוא, אתה יודע, בג״ץ היא ערכאה שלמיטב ידיעתי היא לא מתעסקת בעובדות, אלא אני חושב שמכיוון שכשנכנסים לרזולוציה יותר קטנה של איפה

לכאורה לא מתקיים החיץ הניהולי, יש פה דיון בפני עצמו, שמראה שהנושא לא נעשה בתום לב. זאת אומרת, יש מספר אנשים שהועלו ברשימה של כאלה שלכאורה לא נשמר החיץ הניהולי כלפיהם, שהם בכלל לא רלבנטיים. ואני חייב להפעיל פה שיקול דעת. בג"ץ ירצה להחליט אחרת, שיחליט אחרת. אני חייב להחליט ולקבל את שיקול הדעת לפי מיטב הבנתי, ואני חושב שקביעת חלק מהאנשים ככאלה שלא מתקיים לגביהם החיץ הניהולי, היא קביעה שנעשית לא בתום לב. אני אומר את זה על פי כל מי שקובע את זה. ואם יכנסו פנימה לשמות ויעשו דיון ספציפי, אני חושב שמן הראוי שבג"ץ ישקול גם את השיקול הזה, להיכנס פנימה, לא כאמירה כללית – לא נשמר החיץ הניהולי – אלא ייכנס פנימה וישאל האם מאן דהוא שעובד, או אם הוא בעל עניין בסיפור הזה, יכול לבוא ולהגיד שלא נשמר החיץ הניהולי כלפיו. אני אומר עוד פעם, אני הולך פה עם מצפוני, עם צו מצפוני ואני לא הולך פה בהכרח, לא שאני נגד הפן הטכני המשפטי, אבל אני הולך עם צו מצפוני ואני אומר, לא רק שזה שלא מתקיימת פה שום סיבה לשנות את ההחלטה, אלא יש פה עינוי דין גדול שנגרם לבן אדם, שבכל פעם מוצאים סיבה אחרת למה לטרפד את המינוי הזה, ומשתמשים בכל אמצעי אפשרי שלא בתום לב. אני אומר את זה בפעם השלישית, שלא בתום לב, כלפי כל מי שמעלה את הטענה הזאת.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, עורך דין גזית, מה עוד הדברים, בוא תעזור לי לנהל את הדיון, כדי לנסח את התשובה בעוד 20 שעות לבג"ץ. מה הדברים שאתה מצפה לשמוע מהפורום הזה.

<u>עו"ד רון גזית:</u> אני אומר לך את האמירה. הודעתי בהתחלה ואני אחזור ואציין, אולי אני אחדד את הדברים שאמרתי בפעם הקודמת בכל זאת. כשמדובר על חיץ ניהולי, וזו באמת אכן השאלה שעומדת בפנינו, כי סוגית הסבירות כבר דנתם בה ואין צורך לחזור עליה, היא שאלה שיש לה שני פנים. פן אחד זה הפן המשפטי ופן אחד זה הפן העובדתי. הפן העובדתי, נתחיל ממנו הוא, במסגרת התשובות לבג"ץ העלו הרבה מאד שאלות בעניין הזה. גם הפרקליטות וגם השיב להם נסטלבאום וגם אגודת העיתונאים, וניסו להראות באותות ובמופתים שהחיץ העובדתי לא נשמר, והראו כל מיני מכתבי תלונה כאלה ואחרים ועל כל היו תשובות,

והתשובות היו, ... שעכשיו אתה העלית, שככל שמר נסטלבאום הוציא מסמכים אלה נוהלים כלליים, וברמה הפרטנית הוא לא התערב וגם הנושא הזה הגיע לכאן ועבר מכאן ליראון רופין, סמנכ״ל כוח האדם, ויראון רופין קבע שאין בעיה ואז הוחלט לראיין את האנשים, ואז בית המשפט אמר והעיר לנו שלא נראיין את האנשים. כל אלה ברמה העובדתית. בית המשפט העליון אמר אני לא רוצה ולא מתכוון להיכנס לכל העניין הזה. במובן זה, אם המנכ״ל יכתוב שבאותו ובמפותים החיץ הניהולי נשמר, אני כמובן מצרף את התצהיר של המנכ״ל, זה ברור, אבל זה לא הנקודה. זה כמו לחפש את המטבע מתחת לפנס ולא איפה שהוא נמצא. הנקודה שבית המשפט העליון ״הזדהה״ איתה, ואני אומר במירכאות כי זה רק לכאורה, היא דווקא נקודה משפטית. הוא התרשם מהעמדה של הפרקליטות ומהעמדה של היועצת המשפטית שלכם והייעוץ המשפטי, שאומר החיץ הניהולי במתכונת הזאת לא יכול להתקיים. כי לא ראוי שאדם כפוף למר נסטלבאום, ששמו מזר, יפקח על אותם 11 אנשים, כי בעצם הוא עצמו, מזר, כפוף לנסטלבאום ולכן הם רואים בזה עניין עקרוני; והדבר השני, אי אפשר לעשות ניהול דו ראשי, שיהיו X עובדים שם וחלקם יקבלו הוראות מ-א׳ וחלקם יקבלו הוראות מ-ב׳, כי מתן הוראות בתוך חטיבת החדשות דורש סוג של הרמוניה. אלה הן שתי הטענות.

גאולה אבידן: סליחה, ואת זה הייעוץ המשפטי לא היה יכול לעשות, לייעץ לוועד המנהל בזמן שהוא קיבל את ההחלטה על הפרדה ניהולית?

עו״ד רון גזית: אני לא חושב שאת יכולה להפנות את השאלה הזאת אלי.

גאולה אבידן: לא אליך, אני מפנה לייעוץ המשפטי.

עו״ד רון גזית: אז תני לי רק לסיים ואז תפני.

גאולה אבידן: רגע, אתה תמשיך, אבל מה שאני מתכוונת לומר זה שכשהוועד המנהל יושב ומקבל איזו שהיא החלטה – בואו ננסה לעשות איזו שהיא הפרדה ניהולית במנהל תקין, ללא שום אמוציות כאלה ואחרות או אינטריגות, המנכ״ל אמור להתוות משהו, הלשכה המשפטית אמורה לבחון האם אפשרי או לא אפשרי. אם לא אפשרי אז זה בלתי אפשרי אז לא נקבל החלטה כזו

בכלל, ואם זה אפשרי תחת ביקורת כזו או אחרת, אז יעשו את השינויים האלה מבעוד מועד, ולא לאחר מעשה, כשהלשכה המשפטית יושבת איתנו, אומרים על חיץ ניהולי, עובדים לפי מה שהלשכה המשפטית לא אמרה שאי אפשר, ואחר כך כשצריכים לתת תשובה, הלשכה המשפטית אומרת - זה לא כך.

עו"ד מרסיה צוגמן: אז - - -

עו"ד רון גזית: רגע, רגע, אני מבקש להשלים את דברי. מרסיה, תעשי לי טובה, אני את גאולה לא הצלחתי להשתיק, אבל אותך אני מבקש שתתני לי להשלים את דברי ואז תגידי מה שאת רוצה, כי זו שאלה שמופנית אליך. אני פשוט רוצה שבאופן רציף אני אוכל לגמור את דברי. אני די בסוף, דרך אגב. ולכן, הסוגיה הזאת עדיין בעינה, הסוגיה המשפטית, שנדמה לי, ויכול להיות שאני לא עד הסוף מבין, אבל נדמה לי שתצהיר כזה או אחר של המנכ"ל, שהוא תצהיר עובדתי, לא בטוח שהוא יכול לרפא לכאורה את הסוגיה המשפטית. אם כי אני חוזר ואומר, בית המשפט העליון עוד לא אמר את דברו ויכול להיות שהוא יחשוב אחרת. קשה לראות שהוא יחשוב אחרת בשים לב להערותיו ובשים לב שזו גם העמדה של הפרקליטות.

עכשיו אני רוצה להעיר הערה שאין לראות במה שאמרתי משום התייחסות לסוגית תום לב. אני לא מתמצה בזה, אני לא יודע מי תם לב ומי לא. אני לכל אורך הדרך משתדל מאד לא להיכנס לנושאים מהסוג הזה. אני יכול גם לומר לגבי שאלתך גאולה, שאלי הייעוץ המשפטי העביר די בשלב ראשון, אני לא זוכר אם לפני ההחלטה, אני לא זוכר, אבל די בשלב ראשון קיבלתי הנחיות מהייעוץ המשפטי, שהם לא רואים כיצד ההפרדה הניהולית יכולה להתבצע. אבל אני לא יכול להגיד לך מבחינה כרונולוגית איך זה היה מזווית מועדי ההחלטות שלכם.

עו"ד מרסיה צוגמן: אז אני אשיב לגאולה ואחר כך אני רוצה להשלים בקשר לחיץ הניהולי. ראשית, ההחלטה של הוועד המנהל הייתה שההחלטה היא להשאיר אותו בתפקידו, לא להזיז אותו, לא לקבל את ההמלצה של אסף רוזנברג, בכפוף לכך שיהיה חיץ ניהולי. המנכ"ל הציע שמישהו אחר ימלא את התפקיד - - -

עו"ד רון גזית: משהו בערבית.

עו"ד מרסיה צוגמן: מנהל הטלוויזיה בערבית יהיה המנהל על העובדים האלה, ויעבוד במקביל למר נסטלבאום. אנחנו אמרנו שזה נראה בלתי אפשרי, גם אחרי שהתייעצנו עם סמנכ"ל כוח אדם, שאמר שבפועל זה בלתי אפשרי להכניס מישהו מבחוץ לתוך המערכת. אחר כך באה ההצעה של אלון מזר. אנחנו מיד כתבנו למנכ"ל, לסמנכ"ל כוח אדם, עם העתקים ללשכת יושב הראש, שזה לא נראה שמישהו שכפוף למר נסטלבאום הוא יהיה אחראי על העובדים. התרענו על זה אין סוף פעמים, והיו הרבה מקרים שהגיעו אלינו לגבי החיץ הניהולי במסמכים. אז כדאי שתראו את זה כשאתם רואים. פעם למשל אלון מזר כותב הנחיה לעורכי מבט. בין עורכי מבט יש אחד שהוא עד, וכותב העתק למר נסטלבאום. זה אחד.

גאולה אבידן: נו, אז מה הבעיה? מה הבעיה? את יכולה להסביר?

עו"ד מרסיה צוגמן: אני אגיד לכם מה הבעיה. המכתב הזה נשלח ישר לאבי מוסקו, לעובד, הנחיות לעובד, ואז העובד אמר מה פתאום מר נסטלבאום כותב, הוא לא יכול לכתוב. אז פשוט אלון מזר עשה קופי פייס מהמכתב, אותו נוסח, והוא שלח לעובדים. אבל שידוע שההנחיה הייתה של מר נסטלבאום ולא של העובדים. זה אחד. היה עוד מקרה, שהוא מקרה שמר נסטלבאום כותב לעובדים, ביניהם עורכים שהם עדים, וגם כתבים כשיש כתבים שהם עדים, שאומר שרכז המערכת כפוף אליו, למר נסטלבאום ולאלון מזר, ושמעכשיו והלאה כולכם כפופים אליו. זאת אומרת אלון מזר, המנכ"ל עשה איזו שהיא קונסטרוקציה שאלון מזר יהיה כפוף למנכ"ל בכל הקשור לעדים. אז בא מר נסטלבאום ומינה עובד אחר, לא אלון מזר, שהוא ייתן הנחיות לכלל העובדים.

יוני בן מנחם: לא, זה לא נכון מה שאת אומרת.

עו"ד מרסיה צוגמן: זה מה שיוצא מהמכתב הזה.

יוני בן מנחם: לא, את לא מבינה איך מערכת החדשות פועלת.

עו"ד מרסיה צוגמן: אז אולי תסביר אחר כך.

יוני בן מנחם: אני אסביר.

עו"ד מרסיה צוגמן: עוד משהו. קיבלנו תלונה של עורך דין יוסי כהן, שמייצג את נסטלבאום, תלונה שמבקשת לבדוק משהו לגבי חופשות של יגאל רביד.

זה לגיטימי שאם יגאל רביד מתלונן על מר נסטלבאום, שמר נסטלבאום ירצה להוכיח שהוא לא אמין, שהוא לא בסדר וגם יתקוף אותו. זה לגיטימי לגמרי. אבל איך הגיע אליו כל הנושא של החופשות? בגלל שמנהל מינהל בטלוויזיה שלח למר נסטלבאום את כל הפרטים על ניצול החופשות של יגאל רביד ועוד כמה עדים. ויש עוד מקרה אחד שהוא מקרה - - -

יוני בן מנחם: על מה זה מעיד לדעתך? שמנהל המינהל דיווח, אז מה זה מעיד? שנסטלבאום הפעיל את ה - - -

עו"ד מרסיה צוגמן: זה לא מעיד, זה מראה מה הבעיה.

גאולה אבידן: זה לא מראה שום בעיה.

עוד מרסיה צוגמן: אז אני אסביר. המידע לגבי המתלונן נגד מר נסטלבאום, מגיע למר נסטלבאום בהיותו מנהל חטיבה. מר נסטלבאום לוקח את המידע הזה, עושה בו שימוש נגד המתלונן נגדו. אילו לא היה מנהל החטיבה, המנהל לא היה מגיע אליו והוא לא היה עושה בו שימוש נגד המתלונן נגדו.

גאולה אבידן: לא, אני לא מסכימה איתך.

עו"ד מרסיה צוגמן: וזה הפחד להשאיר עדים יחד עם מתלוננים ויחד עם ה - - -

יואב הורוביץ: סליחה, אבל אני שואל אותך, נניח והיה כתוב, אותו מנהל היה מעלה נייר שמצביע על איזו שהיא עבירה, האם להגיד שצריך לבדוק את זה, זה התערבות? הרי מה אנחנו בדיוק שקרה פה? אני פונה באמת לכולנו, אני אומר תראו מה קורה. כל הזמן יש פה, וזה גם מתקשר עם מה שאמרתי בראשית דבריי - - -

עו"ד מרסיה צוגמן: כן, רק עוד מקרה - - -

יואב הורוביץ: מרסיה, תני לי לדבר. זה מתקשר עם ראשית דבריי. אנחנו נמצאים במצב שאנחנו קיבלנו החלטה וההחלטה הזאת תוקפים אותה בכל רגע ורגע, כולל משתמשים נגדנו באמצעים שאני ביקשתי מהלשכה המשפטית לבדוק האם הם כשרים או לא כשרים, משום שלא יתכן שאנחנו נושמץ, ואנחנו גם רואים שיתכן ולכאורה חלק מהאנשים משתמשים בחסות הזאת שהם קיבלו, בהגנה

הזאת שקיבלו לבצע עבירות. אי אפשר לבדוק אותם, אי אפשר לענות להם. צריך עכשיו לטרפד את המינוי, צריך לעשות הכל כדי לשחק את המשחק הזה, וידינו כבולות. האם זה סביר? האם זה הגיוני? אני אגיד לכם יותר מזה, אני אגיד משהו שהוא אפילו צעד קדימה. רוצה בג״ץ לקבל החלטה? שבג״ץ יקבל החלטה. אני חייב ללכת עם צו מצפוני ועם ליבי, לא עם הקטע המשפטי, כי ברור לי שזה לא נעשה בתום לב, וברור לי שאם יש בן אדם, במקום לשאול את השאלה אם יש בן אדם שעושה, מפר, מבצע הפרה של הנהלים ברשות השידור ומדווח דיווחים לא אמינים, במקום שייבדק, באים ואומרים רגע, למה אתם בודקים אותו? אז אני אומר, אני מבין כרגע שחזות הכל זה אותו חיץ ניהולי, כמוצאי שלל רב נפלו על זה. אבל אני אומר לכם, בסופו של דבר, מכיוון שאני משוכנע שגם בהליך, וגם אם בג״ץ יחליט מה שיחליט ואני מכבד את בג״ץ, משה נסטלבאום בסופו של דבר ייצא זכאי משום שלפי כל המידע שיש ברשותי משה נסטלבאום לא מטריד מינית. אני שאלתי, אתם יודעים מה, אני שאלתי את אמיר וביושרו הוא אמר לי. אמרתי לו אמיר, תגיד לי ביושר – משה נסטלבאום מטריד? הוא מטרידן? הוא אמר לי לא. שאלתי אותו תסתכל עלי בעיניים – משה נסטלבאום הוא מטריד? הוא אמר לי לא. אז עכשיו אנחנו באים ומוצאים סיבה טכנית שלא נשמר החיץ הניהולי, החיץ הניהולי-משפטי, יש משה נסטלבאום, אחרי שהעבירו לו דו״ח שמראה שהוא לא הגיע לעבודה והצהיר שהוא כן הגיע לעבודה, אז הוא אמר לבדוק את זה, אז הנה, זה הוכחה? אז אני אומר אני בסביבה כזאת לא יודע למצוא את ידי ואת רגלי, משום שזה נראה לי כאוס טוטאלי, ואני אומר בג״ץ, שופטי בג״ץ המכובדים – תתכבדו ותקבלו החלטה. איך אומרים? הבן אדם הזה, אני לא יכול לתת את ידי, לא מצפונית ולא כנושא משרה לדבר כזה, ותחליטו אתם מה שתחליטו.

<u>עו״ד מרסיה צוגמן:</u> אפשר להשלים?

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> רגע, רגע.

<u>עו״ד מרסיה צוגמן:</u> יש רק עוד מקרה ואני מסיימת. עוד מקרה שמראה את הקושי של הניהול הדו ראשי. לקראת הבחירות המקומיות, קיבלנו פניה ממר נסטלבאום שביקש הנחיות מה הוא עושה לגבי זה שהוא צריך לכנס את כל המ

עורבים בסיקור של הבחירות. אחד מהמעורבים הוא אחד העדים, האם הוא יכול להזמין אותו או לא. אחר כך הוא ביטל את המכתב שלו ואמר אל תתייחסו לזה, הסתדרתי. ומצד שני אנחנו קיבלנו תלונה מהעובד, העד, שאומר – אני עורך מבט יום לפני הבחירות, ביום של הבחירות ויום אחרי הבחירות אמר נסטלבאום לכנס ישיבה עם כל הקשורים לישיבות, והוא לא הזמין אותי. אז רק שתראו מה קורה בשטח.

<u>אסתי אפלבאום-פולני:</u> כי אחר כך היו אומרים שהוא הפר את החיץ הניהולי.

<u>גאולה אבידן:</u> כן, אם הוא היה מזמין.

<u>עו"ד מרסיה צוגמן:</u> אבל זה אומר שאי אפשר.

<u>אסתי אפלבאום-פולני:</u> אבל מרסיה אני שואלת אותך, את עשרות שנים, לא רוצה להגיד, כמה שנים את עורכת דין? את עורכת דין ותיקה, נכון?

<u>עו"ד מרסיה צוגמן:</u> נכון.

<u>אסתי אפלבאום-פולני:</u> אני שואלת אותך, אני באמת, אני יושבת פה ואני לא כל כך מבינה מה קורה פה. אני אומר את האמת, זה נחמד שיש פה הרבה עורכי דין בחדר, אבל כאילו נוצר איזה רושם שהדיון מוסט לאיזה שהוא מקום שאני לא בטוחה שאנחנו שם. קודם כל אני אומרת לך בכנות, אני מבינה שהייעוץ המשפטי החליט לקחת איזה קו, איזו עמדה, והוא - - -

<u>עו"ד מרסיה צוגמן:</u> לא, זה לא קו ולא עמדה.

<u>אסתי אפלבאום-פולני:</u> לא משנה, תקראי לזה בשם אחר.

<u>עו"ד מרסיה צוגמן:</u> זה לא קו ולא עמדה, יש לנו מסמכים, אנחנו עובדים בהתאם למסמכים.

<u>אסתי אפלבאום-פולני:</u> בסדר גמור, מרסיה, תקשיבי, אתם, זה כבר לא משנה כל הדיבורים, את יודעת, זה אובר שוטינג. אתם לקחתם עמדה, אני לא מתייחסת לזה באופן אישי. אני אומרת אתם לקחתם איזו שהיא עמדה שבאה לידי ביטוי לא בשלב הבחירה של נסטלבאום, כי שלב הבחירה של נסטלבאום לווה על ידיכם ולא הובעה מילה אחת כנגד הבחירה. כל עניין לקיחת העמדה גם לא היה

לבקשתנו לחוות דעת, אלא יום אחד קיבלנו חוות דעת משפטית, כשהתחלנו עם רון גזית, ולא סתם ביקשנו להסתייע בעורך דין חיצוני. בואו, כאילו כולנו הולכים סביב וסביב. מרגע שלקחתם את העמדה הזאת, אני מצפה, אפרופו השיחה הקודמת, שתיכף נחזור אליה, על העניין הזה של עובדים שמשתלחים בהנהלה ובמוסדות וממשיכים לקבל שכר ואף אחד פה לא נותן את הדין. גם עובדים, גם פנסיונרים של הרשות, זה לא, כאילו זה נהיה פה כר חבטות שכולם חובטים בו, שאני לא יודעת אם זה לא עבירה על התקשיר. אני בטוחה שכן, דרך אגב. אז מהרגע הזה שאתם לקחתם איזו שהיא עמדה, אני לא כל כך יודעת להתייחס למה שאתם אומרים. כי אתם באתם, כל עניין ההפרדה הניהולית, תגידו לי – אליקים רובינשטיין ועדנה ארבל וסולברג, מי השלישי שיושב, סולברג – מה להם ולהפרדה ניהולית בתוך רשות השידור, אם זה אלון מזר או נסטלבאום או זה או זה. ברור שצריכה להיות הפרדה ניהולית, אבל אני לא מבינה. מה, בג"ץ יקבל החלטה שהייתה הפרדה ניהולית מסוג זה ולא מסוג אחר? זה העניין שהוא מתבקש כאילו להכריע בו בבג"ץ? הוא דורש להעביר אותו, מה הסעד שהם ביקשו? להעביר אותו מתפקידו - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> מתפקיד ניהולי.

<u>אסתי אפלבאום-פולני:</u> מתפקיד ניהולי, סליחה, זה הסעד שהם ביקשו, להעביר אותו מתפקיד ניהולי, נכון? עם מתחם הסבירות שלנו, כמו שאני מבינה, לא הייתה שום בעיה.

<u>עו"ד רון גזית:</u> לא נכון.

<u>אסתי אפלבאום-פולני:</u> עם השיקולים במבחן הסבירות?

<u>עו"ד רון גזית:</u> ממש לא נכון.

<u>יעקב בורובסקי:</u> הוא לא נכנס לדיון בכלל.

<u>עו"ד רון גזית:</u> הוא לא נכנס, אבל כאשר ההחלטה - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> עד כה בג"ץ לא נכנס ל - - -

<u>עו"ד רון גזית:</u> אני מעריך אגב, כל הדברים נכתבו, אבל אני מעריך שבפסק הדין - - -

אסתי אפלבאום-פולני: הם כן יתייחסו לסבירות.

עו"ד רון גזית: בוודאי.

אסתי אפלבאום-פולני: אוקיי.

יעקב בורובסקי: ההחלטה של בג"ץ אומרת לנו, ועד מנהל, במקרה הזה אפילו לא ועד מנהל, רשות השידור, שבפרשנות מובהק שזה ועד מנהל, כי יכול להיות שמי שהקשיב לרשות השידור יכולה להיות גם הייעוץ המשפטי או גם מוסד אחר - - -

גאולה אבידן: זה תלוי אם זה ימצא חן או לא.

יעקב בורובסקי: לפני שאני דן, מה?

גאולה אבידן: אמרתי זה תלוי בתשובה של הוועד המנהל, אם זה יישאר בוועד המנהל או להסיט את זה - - -

יעקב בורובסקי: זה תלוי בהקשבה. זה תלוי מאד בהקשבה.

גאולה אבידן: אוקיי.

יעקב בורובסקי: כי חזקת תום לב היא חזקה שפועלת כלפי כולם. היא לא חד כיוונית. אז הוא אומר לכם תקיימו דיון. אני לפני שאני אקבל החלטה בדיון בכלל. הוא גם אומר, לאור העובדה שהשמיעה נציבות שירות המדינה ולאור העמדות האחרות, לצורך הדיון, הבג"ץ אומר תקיימו דיון בהצעה שלנו, בהצעה שלנו בג"ץ. כשהוא אומר אל תבואו אלי עם העובדות, הן לא חשובות כרגע. נניח שאתם טוענים שאפשר להגיע לחיץ ניהולי, אני אומר לכם משפטית, תיאורטית, בכלל לא שייך לרשות השידור, שאי אפשר. עכשיו, לאור העמדה הזו שאני אומר לכם, תקיימו דיון. תפקידנו לקיים דיון ולהגיד לו חושבים הפוך, חושבים כמוך, זה הדיון. אין לנו דיון אחר.

אסתי אפלבאום-פולני: אוקיי, בסדר. אין בינינו מחלוקת.

היו"ר, אמיר גילת: אוקיי, מאחר שנאמרו דברים, אז קודם כל כמובן שלא שיחה אישית ביני לבין יואב קובעת את עתידו של מר נסטלבאום.

יואב הורוביץ: סליחה?

היו"ר, אמיר גילת: אני אומר לא שיחה אישית ביני לבינך קובעת את עתידו של נסטלבאום. את הדברים אני כן אמרתי, אמרתי בדיון הראשון. אני תמכתי אז באי העברתו מתפקידו, והנימוקים מופיעים בפרוטוקולים, אני לא אחזור עליהם. לאחר שהמדינה, על כל זרועות החוק שלה, טענו והם סבורים שאנחנו הפעלנו שיקול דעת לא נכון, אני מרכין ראש, כמו שאמרתי גם בדיון שעבר, לנוכח חוות הדעת של רשויות החוק, וכיושב ראש רשות ציבורית, תומך בעמדתם. אז זה לגבי ההערה שנשמעה פה. זה לא אומר שנסטלבאום, וכמו שאמרתי, הסיפור פה עכשיו הוא לא אם נסטלבאום חף מפשע או לא חף מפשע.

יעקב בורובסקי: גם בג"ץ אומר שלא.

היו"ר, אמיר גילת: הסיפור פה הוא האם החיץ הניהולי נשמר מהבחינה שדקדקנו על זה גם ביום חמישי וגם היום, מבחינה משפטית. כן.

יעקב בורובסקי: אני רוצה משפט תיקון של העובדות. אנחנו לא עוסקים פה בשאלת המינוי כלל. היא לא רלבנטית לדיון הזה בכלל.

עו"ד רון גזית: בשאלת?

יעקב בורובסקי: המינוי של משה נסטלבאום. הדיון כולו הוא האם מזיזים אותו מתפקידו, אגב הליך משמעתי שמתקיים נגדו. אין בכלל דיון על מינויו. אנחנו לא עוסקים בכלל בסוגיות מנהל הטלוויזיה.

גאולה אבידן: למה?

עו"ד רון גזית: לא, זה לא הנושא, בוודאי שלא.

גאולה אבידן: לי ברור שאחד קשור בשני.

יואב הורוביץ: אני כן אומר, כי אנחנו קובעים תקדים שבכל פעם שמישהו ירצה לטרפד מינוי של מישהו, הוא יעשה את אותו דבר ובחיים אנחנו לא נמצא מזה, וכל פעם אנחנו נגיע לאותו מקום.

עו"ד רון גזית: הבנתי מה אתה עושה, אתה כורך את זה בסיפור של זה. לא הייתי ער לזה, אוקיי.

יעקב בורובסקי: אין רלבנטיות כלל לסוגית מינוי הטלוויזיה, אנחנו לא יושבים פה כוועדת איתור, אנחנו לא עוסקים בזה. יכול להיות שכל אחד, ברקע

האישי, להגיד אה, זה הגיע. אבל זה היה צריך לעמוד בשיקול הזה לנגד מי שהחליט בסופו של דבר להגיש תובענה נגדו. כלומר, המשחק הזה, לא חלק מהעניין. סוגיית תום הלב יש לה היבט רחב. כל אחד מאיתנו מחויב לשקול לבד ובתום לב. זה ההבדל בעיני, בין ועד מנהל שכל אחד ממנו עושה את השיקול ולהיפך. אם אנחנו סבורים שצריך להשיב לבג״ץ, כפי שיואב הציע, פירושו של דבר שמצפונו מחייב אותו לנקוט את העמדה הזאת, זאת עמדה אחת. אפשר להגיד לבג״ץ – מצפונו. אלה הנסיבות. המצפון. אני מציע שהדיון יהיה פרקטי. שכל אחד יגיד מה הוא רוצה להשיב לבג״ץ. אני בהחלט חושב שתשובת מצפון היא תשובה.

<u>גאולה אבידן:</u> זה לא מה שהוא אמר.

<u>יעקב בורובסקי:</u> זה מה שאני הבנתי. יכול להיות שלא הבנתי.

<u>גאולה אבידן:</u> אוקיי. מצפונו משפיע על תשובתו.

<u>יעקב בורובסקי:</u> מה היא תשובתו?

<u>גאולה אבידן:</u> סליחה, סליחה, השאלה היא מאד פשוטה: מדוע לא תפעיל המשיבה 1 את סמכותה ותעביר את המשיב 2 מכל תפקיד ניהולי במשיבה.

<u>יעקב בורובסקי:</u> נכון.

<u>גאולה אבידן:</u> והתשובה מאד פשוטה. מכיוון שקיים תצהיר של המנכ״ל, שלטעמו יש חיץ ניהולי ומבחינתנו לא השתנה כלום. שבג״ץ יחליט כך או אחרת. מבחינתנו לא השתנה שום דבר. אנחנו לא רצינו שזה יתגלגל לבג״ץ, היו שניים נמנעים, שלושה בעד, שניים נגד. זה התגלגל לבג״ץ - - -

<u>עו״ד רון גזית:</u> מה אגב הייתה דעתך?

<u>גאולה אבידן:</u> אני נמנעת.

<u>אסתי אפלבאום-פולני:</u> נמנעת בסיבוב השני.

<u>עו״ד רון גזית:</u> והיום את נמנעת או היום את - - -

<u>גאולה אבידן:</u> סליחה, רגע, אני לא מדברת על נמנעת, זה לא מה שעולה לדיון. מה שעולה לדיון זו שאלה מאד פשוטה – האם אנחנו אמורים להורות למר נסטלבאום קדם החלטת בג״ץ, זו החלטת הוועד המנהל, שאתה עובר לתפקיד

לא ניהולי, או שמשאירים את המושכות בידי בג"ץ. זכותו למצות את הדיון, לקבל שם תשובה, אחר כך לפי תשובת בג"ץ. בג"ץ יחליט שהוא יכול להישאר – יישאר. בג"ץ יחליט שהוא לא יכול – הדלת פתוחה. כרגע, בפני הוועד המנהל עומד תצהיר של המנכ"ל שהמנכ"ל אומר - בנתונים האלה בדקתי שם, שם ונשמר החיץ הניהולי, מה לנו לשנות? למה לא לתת לו למצות את יומו בבית המשפט? מה ההחלטה הזאת עשה כך ולא עשה אחרת, לבית המשפט? שימצה את יומו.

<u>אסתי אפלבאום-פולני:</u> תגיד לי יוני, מישהו מהפרקליטות דיבר איתך על עניין החיץ הניהולי, שהם תומכים כל כך בעמדת האי חיץ ניהולי? מישהו שאל אותך איזה צעדים נקטת, מה עשית, מהפרקליטות? כלום? אף אחד לא דיבר איתך ולא שאל אותך.

<u>יואב הורוביץ:</u> אני הייתי מבקש, אני רוצה רון לשאול אם אפשר לבקש מבג"ץ בהחלטה גם להוסיף ולומר את הדבר הבא: על כל מה שאמרה חברתי גאולה, לבוא ולהגיד אנחנו מבקשים גם, אנחנו מסבים את תשומת ליבו לעבודה שמכיוון שאנחנו מעלים את החשש שטיעונים, בין היתר כמו נושא החיץ הניהולי וכמו עתירות כאלה הם בסך הכל אמצעי לטרפד מינוי. אז יש פה לשקול לאזן בין שני אינטרסים. אינטרס אחד זה אותו הייתי אומר המנהל התקין, או לכאורה החיץ הניהולי שהוא זה-. ומצד שני העובדה שבכל רגע נתון, כל מינוי, שמישהו לא ייראה לו בתוך ארגון כמו רשות השידור, ויש הרבה ארגונים כאלה, יעלה את הטענה הזאת, הוא יכול להעלות את הטענה, בין היתר הטענות הטכניות האלה ולטרפד מינויים ואנחנו חושבים שזה המקור. האם לא נכון להעלות טיעון כזה?

<u>עו"ד רון גזית:</u> הנקודה הזאת עלתה במלוא עוצמתה על ידי נסטלבאום. אם אתם תגידו לי שתקבלו פה החלטה שאתם רוצים שאני אכתוב את זה, אני אכתוב את זה. זו החלטה שלכם. הדברים נמצאים בפני בג"ץ, כי זו הטענה העיקרית של נסטלבאום.

<u>גאולה אבידן:</u> שיביאו לבג"ץ שם, שם - - -

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע. אלף למען הדיוק גאולה, בתשובה להערה שלך, כשאנחנו דיברנו בדיון הראשון, אני זוכר שהלשכה המשפטית הביעה ספקות לגבי יכולת המימוש של החיץ הניהולי, ולמרות זאת - - -

גאולה אבידן: באיזה דיון ראשון?

היו"ר, אמיר גילת: בדיון הראשון שהיה, או לקראת הדיון. היו מסמכים כבר מהרגע הראשון ואני אמרתי שאני תמכתי, בהנחה שבאמת יימצא פתרון לחיץ הניהולי.

יואב הורוביץ: אבל חברים, אנחנו שוכחים כל פעם, ובאמת, היה פה משהו שאנחנו, ואני פה לא יכול להלין אלא על עצמי, אבל אני חייב להגיד את זה בקול רם. למה יושב פה רון גזית, אמרה חברתי גאולה.

אסתי אפלבאום-פולני: לא, הכל ברור.

יואב הורוביץ: רון גזית פה כי אין לנו אמון בלשכה המשפטית, כי הלשכה המשפטית היא צד לעניין. הלשכה המשפטית - - -

עו"ד מרסיה צוגמן: הלשכה המשפטית היא לא צד בעניין. זה פשוט ההיפך. יש אנשים שלא רוצים שהלשכה המשפטית תגיד את חוות דעתה, תוקפים סתם את הלשכה המשפטית. ללשכה המשפטית אין שום דבר בקשר לזה. הלשכה המשפטית רק - - -

יואב הורוביץ: סליחה רגע, אני יכול להשלים את הטיעון שלי? אני רוצה להשלים את הטיעון. החבר רון גזית יושב פה משום שהוועד המנהל אמר שהוא רוצה שלא הלשכה המשפטית תעסוק בזה, אלא יבוא יועץ חיצוני משום שהוועד המנהל איננו סומך על הלשכה המשפטית בנושא הזה. זה נאמר בצורה חדה וברורה. אני לא אמור את זה בכעס, אני אומר את זה. זה נאמר. זו הסיבה שגייסו את רון גזית. אני יכול גם להגיד שעל ידי הלשכה המשפטית, אני אומר את זה און רקורד, בנושאים אחרים השמיעו באוזני גידופים וחירופים על משה נסטלבאום בעצמו, על ידי בכירים בלשכה המשפטית, שאני חושב שעצם זה מונע מהם לטפל בנושאים אחרים לגמרי. הם לא תמימים בנושא הזה, ולכן הבאנו את רון גזית. אז ללכת - - -

אסתי אפלבאום-פולני: צריך חיץ ניהולי.

יואב הורוביץ: שם צריך להיות חיץ ניהולי, משום שאמרו לי שמשה נסטלבאום - - -

גאולה אבידן: שם צריך ליצור את החיץ הניהולי.

יואב הורוביץ: הלשכה המרכזית ביקשה את עזרתי בעבר כדי לפגוע במר נסטלבאום והפנתה את תשומת ליבי - - -

עו"ד מרסיה צוגמן: אני לא מכירה את זה.

יואב הורוביץ: הפנתה את תשומת ליבי בכירה בלשכה המשפטית ואמרה לי הוא עושה דברים איומים ונוראים בהקשרים אחרים. אני מוכן להעיד על זה, ודיברה איתי על זה. אז אנחנו הופכים את הלשכה המשפטית להיות זאת שתחליט אם כן יש חיץ ניהולי או לא יש חיץ ניהולי? היו צריכים לבוא מהפרקליטות ולשאול את המנכ"ל - - -

עו"ד מרסיה צוגמן: אבל ... ...

יואב הורוביץ: סליחה, את לא נותנת לי לדבר. ולשאול את המנכ"ל, האם אדוני המנכ"ל, תספר לנו האם נשמר החיץ הניהולי או לא. שאלו אותו? לא שאלו אותו.

גאולה אבידן: ולתת להם שם שם. לא כותרת. שם שם.

היו"ר, אמיר גילת: אוקיי, טוב, בואו נתכנס עוד פעם לתשובה, כי גם לי יש הרבה מה להגיד.

יעקב בורובסקי: בואו נשמע גם את המנכ"ל, ואני כמובן גם רוצה להתייחס. אני חושב שכל אחד כדאי לשמוע את דעותיו, להשמיע את דעתו.

יוני בן מנחם: טוב, נאמרו פה כל מיני דברים על החיץ הניהולי מצדה של עורכת הדין מרסיה צוגמן. אני לא בא ואומר שהיא אמרה את זה בזדון, שהיא נגד נסטלבאום, אני רק אומר שזה מראה על אי הבנתה איך פועלת מערכת החדשות בערוץ הראשון. אני אומר את זה בצורה-. הטענות האלה הן מגמתיות, ואני הכנתי פה הצעה לתצהיר, שאני אמסור אותה, אני לא אקריא את כולה פה, אני אמסור אותה לעורך הדין רון גזית, שמתייחסת פרטנית לכל הנושא הזה. היו שתי

טענות על ההפרות של החיץ הניהולי מצד אסף אפרתי ומצד אבי מוסק, שני עדים. העדים האחרים לא התלוננו, לפחות אלי לא הגיעו שום תלונות. והם נבדקו, אני בכוונה לא בדקתי את זה בפעם הראשונה, כי רציתי שגורם אובייקטיבי יבדוק את זה. העברתי את זה ליראון רופין, סמנכ"ל משאבי אנוש. הוא אדם עם אינטגריטי ידוע לכולם, הוא בדק ולא מצא שום ראיה לכך שיש הפרה של החיץ הניהולי. אני בעצמי שוחחתי עם אלון מזר, עם משה נסטלבאום לאורך כל התקופה הזאת. התבקשתי גם על ידי יושב הראש מדי פעם להעביר עדכון בכתב לוועד המנהל. העברנו לכם מכתב של אלון מזר, ולא מצאנו שום ראיה לכך שהחיץ הניהולי הופר, ואני חושב שהחיץ הזה נשמר.

משה נסטלבאום: אני יכול להיכנס?

היו"ר, אמיר גילת: סליחה, אנחנו נקרא לך, אנחנו באמצע דיון, לא כרגע.

יוני בן מנחם: אני חושב שיש פה כמה דברים שאתם צריכים לדעת. קודם כל נסטלבאום הוא מנהל מצוין, הוא ניהל את חטיבת החדשות לפני 10 שנים פעם ראשונה והוא עשה את זה בצורה מאד יעילה. לכן אני גם תמכתי בו ובחרתי בו והצבעתי עבורו להיות מנהל החדשות. הוא עשה פעילות ייעולית, ארגן את כל העסק מחדש. בעקבות הניהול שלו גם פרשו בערך בין 20 ל-30 עובדים - אל תתפסו אותי במספר - מחטיבת החדשות, בגלל שהוא ניהל את זה ביד רמה והקפיד שיהיה דיווח של נוכחות וכו' וכו', והוא עשה את העבודה שלו נאמנה בצורה מאד מקצועית ומצוינת. וזה גם אני חושב אחת הסיבות לזה שיש גורמים שרוצים שהאנרכיה שם תימשך, ולכן הם פועלים לזה. גורם נוסף בכל הסיפור הזה של עתירה של האגודות נגדו זה כתבת תחקיר שהערוץ הראשון מכין על יוסי בר מוחא, מנכ"ל אגודת העיתונאים בתל אביב. למרות שאני הפקעתי את הטיפול מנסטלבאום בעניין הזה, העברתי אותו לאלון מזר, הכתבה הזאת בשלבים מתקדמים, היא עומדת להיות משודרת בקרוב, כמובן תוך התייעצות עם הלשכה המשפטית ועם עורך דין חיצוני שמומחה ללשון הרע ולדיבה. שני העדים האלה שהתלוננו על נסטלבאום, כאילו הוא פגע והפר את החיץ הניהולי, אסי אפרתי הוא חבר בהנהלת

אגודת העיתונאים בירושלים ואבי מוסקו הוא חבר באגודת העיתונאים בתל אביב. ככה שיש להם שניהם אינטרס פה, אני לא יודע אם היה, אני ממה שאני יודע לא היה הפרה של החיץ הניהולי, אבל אין פה תום לב בקטע הזה.

אני חושב שאתם צריכים לכתוב בתשובה לבג"ץ,

כמובן את הדברים האלה אני אפרט בתצהיר, הכנתי פה, כבר אמרתי, אני אמסור את זה לעורך הדין גזית בסוף הישיבה. הכנתי פה את הטיוטא. אני חושב שאתם צריכים לכתוב שנסטלבאום, אתם מקבלים את חוות דעת המנכ"ל שהוא מנהל מצוין, הוא הכניס התייעלות לתוך המערכת וזה שיפסלו אותו מתפקיד ניהולי זה ישדר מסר רע מאד לכל מי שרוצה לפעול לשנות את הניהול ברשות השידור, לעשות סדרה ניהולית על רמה ניהולית נכונה, לייעל את המערכת. זה יהיה אות לכל מי שרוצה, שיש דרך מסלול בג"ץ ואז יש אפשר לפגוע ולפסול ולהדיח אנשים באמצעות השימוש בערכאות המשפטיות. ומעבר לזה, שייגרם לו גם - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> ואיך אתה מתייחס לנקודה של ... כנגד מנהל בכיר יש תובענה שתלויה ועומדת, באופן עקרוני?

<u>יוני בן מנחם:</u> כן, אני אתייחס לזה.

<u>יעקב בורובסקי:</u> והיא לא להמשיך ל...

<u>יוני בן מנחם:</u> כן, כתבתי את זה גם פה. תראה - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני מדבר על הצד הפנימי.

<u>יוני בן מנחם:</u> כן, אני אומר, אני לא רואה פה בעיה, אני כתבתי את זה גם בטיוטא, מכיוון שהתקופה הזאת לפני 8 שנים, רביד ונסטלבאום היו חברים. כל האירוע הזה התייחס - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> ברמה העקרונית, לא נסטלבאום.

<u>יוני בן מנחם:</u> ברמה העקרונית, תשמע - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> מה המסר שזה עושה?

<u>יוני בן מנחם:</u> המסר זה שאפשר ללכת אחורה וברגע שמשתנים האינטרסים ומשתנה החברות, לקחת דברים שהיו לפני המון שנים ולהחיות אותם, ודברים שנאמרו בבדיחות הדעת, להפוך את זה. זה לא נראה לי דבר שהוא - - -

יעקב בורובסקי: לא, אני אשאל עוד פעם את השאלה. נניח בגלי צה"ל, לא פה, אתה עכשיו נמצא במקום אחר. בגלי צה"ל, עזוב את נסטלבאום, עזוב את רביד ועזוב את כולם. מוגשת תובענה משמעתית נגד אחד הבכירים, ממש בכותרת כמו שהיא, על הטרדה מינית. אתה לא מכיר את הפרטים, אתה לא יודע כלום. איך אתה מתייחס כמנהל הרשות לסוגיה הזאת, שהוא נשאר בתפקידו, אחד. והשאלה השנייה, איך אתה מתייחס לעובדה שנציגות שירות המדינה וגופים משפטיים ואפילו במשכני הבג"ץ, אומרים לך שלעת הזאת, אם אתה עושה את ההפרדה, אתה נותן לשני הצדדים יכולת להמשיך לחיות, על פי עקרונות המוסר והמשפט. איך אתה מתייחס לנקודות האלה?

יוני בן מנחם: קודם כל לגבי מה ששאלת, במישור העקרוני כמובן אני בוחן את הדברים לפי העובדות. במקרה הזה אני מכיר את העובדות ומכיר את הנפשות הפועלות.

יעקב בורובסקי: עזוב את ההיכרות, עקרונות.

יוני בן מנחם: תן לי להשיב. והדברים האלה, ומה שיותר מחזק אותי בעניין הזה, זה זה שמלכתחילה הנציבות לא רצתה להגיש נגדו תובענה. מכיוון שנעשתה אלי פנייה וגם אליך, ונדמה גם אל יואב ואל אנשים אחרים מהוועד המנהל.

יעקב בורובסקי: אלי היא נעשתה?

יוני בן מנחם: אליך היא נעשתה, עד כמה שזכור לי. אלי היא נעשתה על ידי ראש אגף חקירות, נתי לוין, הוא פנה אלי ישירות וביקש ממני לתווך ולפתור את הבעיה הזאת. כלומר, אם היו חושבים שיש פה מקום לתובענה והעבירה היא חמורה, לא היו פונים אלי בכלל.

יעקב בורובסקי: לא. זה לא נכון.

גאולה אבידן: פנה אלי יגאל רביד בעצמו.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, חברה, חברה.

יוני בן מנחם: ככה לי נאמר.

יעקב בורובסקי: אם אנחנו נתערב - - -

יוני בן מנחם: אתה שאלת, אז אני עונה לך. פנה אלי נתי לוין, אמר לי ידידי היקר- - - -

היו"ר, אמיר גילת: יוני, יוני - - -

יוני בן מנחם: רגע, סליחה, אני רוצה - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, אנחנו מכירים את זה, חבל על הזמן.

יוני בן מנחם: אתה לא מכיר את זה. אנשים לא מכירים את זה.

היו"ר, אמיר גילת: שמענו את זה.

יוני בן מנחם: מכירים? אם מכירים אני לא אתייחס. הוא אמר לי בצורה מפורשת, אם אתה מגשר ביניהם, אין לי שום דבר. אז זאת אומרת שזה לא היה כל כך חמור. אם הנציבות הייתה מוכנה שאני אביא אותם לידי פתרון, אז מדוע עכשיו פתאום - - -

יעקב בורובסקי: אם אין תלונה אין בעיה, הרי זה ברור.

היו"ר, אמיר גילת: אסתי, לנה, מי שעוד לא דיבר.

לנה קריינדלין: אני לא דיברתי כי זה מיותר. כל מילה אני מצטרפת למה שגאולה אמרה ולמה שיואב אמר. אני לא הבנתי מה השתנה מאז שקיבלנו את ההחלטה. אני לא מבינה למה אנחנו צריכים במקום בג"ץ לקבל החלטות, ולשנות החלטות שלנו. אני לא יודעת מה, וחוץ מזה אני רוצה להגיד לבורובסקי, שבגלל שזה נהיה אופנתי במדינה עכשיו, לטפל ככה בעובדים, אני לא יודעת, שוב, אני לא יודעת מה המקרה של נסטלבאום. זה שהבג"ץ יחליט, או השופטים, או מי שצריך להחליט על זה. אבל בגלל שזה נהיה נורא אופנתי ככה לטפל במנהלים, ברגע שאני עכשיו אומרת שאתה הטרדת אותי מינית, חס וחלילה, אז מיד יזיזו אותך מיד מכל התפקידים עד שאני אוכיח או מישהו, שזה כך או אחרת. אני חושבת שלתת דוגמא כזאת זה פשוט שערורייתי. בגלל זה אני נגד לשנות את ההחלטה שלנו, עד שמישהו שהוא הרבה יותר חכם מאיתנו ומנוסה, יחליט שקרה משהו שמשנה את כל החיים. האם אני ברורה?

היו"ר, אמיר גילת: כן. אסתי, את רוצה להגיד משהו?

אסתי אפלבאום-פולני: כולם סיימו לדבר?

היו"ר, אמיר גילת: כן, אני נועל. זאת אומרת - - -

יעקב בורובסקי: רגע, לא, אני רוצה להציע הצעה.

היו"ר, אמיר גילת: בבקשה. את הסבב של הדיון אני נועל.

אסתי אפלבאום-פולני: ברשותך, סליחה, את השאלה שבג"ץ ביקש שנשיב עליה בדיוק, כי אין לי פה את הדף.

עו"ד רון גזית: אני אקריא, זה קצר: לאחר ששמענו את טענות הצדדים, ובשים לב לעמדתם של משיבים 3 עד 5, זה נציבות שירות המדינה, השר הממונה על ביצוע חוק רשות השידור והיועץ המשפטי לממשלה, ניתן בזאת צו על תנאי המורה למשיבים 1 ו-2 (שזה רשות השידור ומשה נסטלבאום), לבוא וליתן טעם מדוע לא תפעיל המשיבה 1 (רשות השידור), את סמכותה ותעביר את המשיב 2 (נסטלבאום) מכל תפקיד ניהולי במשיבה 1, עד לסיום בירור התובענה המשמעתית שהוגשה על ידי משיבה 3 (שזה הנציבות) נגד המשיב, עד מתן פסק דין חלוט בענייננו. למען הסדר הטוב, העברה מתפקיד תוכל להיות לתפקיד שאינו ניהולי, ולכלול גם יציאה לחופשה. הקראתי את הצו על תנאי.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, חברים, אנחנו חייבים לסיים.

אסתי אפלבאום-פולני: רגע, אני רוצה לשאול שאלה. לכאורה, כל עניין ההפרדה הניהולית שאנחנו עכשיו מרוכזים בו, מה היה מניח את חוות דעתו של בג"ץ? עורך דין שהוא יוצג ארגוני, שיביא חוות דעת? מה אמור להניח את דעתו של בג"ץ? כי הרי כבר הבנו בדיון שהפרקליטות לא שאלו ולא בדקו את יוני. הלשכה המשפטית שלנו, ברור, אני לא רוצה לחזור על זה. מה אמור להניח את דעתו של בג"ץ?

עו"ד רון גזית: עמדת הפרקליטות בעיקר והייעוץ המשפטי שלכם, שיש כאלה שסבורים שזה מחייב אתכם. אני אגב חושב שלא מחייב, אבל זה בעל משקל רב מאד. אני אתן לך דוגמא, עמדת הפרקליטות והיועץ המשפטי לממשלה מחייבת את משרדי הממשלה. היו מקרים שאפילו ראש הממשלה המנוח רבין, נאלץ ללכת לבית המשפט בעצמו, כי לא היה לו ייצוג, כי היועץ המשפטי סבר אחרת. רשות השידור, לדעתי, ויש על זה ויכוח, אבל לדעתי, איננה מחויבת על ידי הייעוץ

המשפטי שלה ועל ידי הפרקליטות. צריך לקחת בחשבון שפה הדעה של המשנה ליועץ המשפטי לממשלה ושל ראש מחלקת הבג"צים, אבל יש לזה משקל רב. עכשיו, בית המשפט העליון לא נכנס בכלל לכל מה שיהיה בתצהיר הזה. אנחנו נצרף אותו כי יש בקשה, אבל הוא לא נכנס לזה בכלל. הוא אמר, זה לא מעניין אותי. כל זה היה בפניו. הביאו. רוב התשובה הייתה על אותם מעללי נסטלבאום והתשובות ויראון רופיף, והעדים, והחקירות. ככה הגישו על זה דבר דבר. אמר העליון תעזבו אותי מזה. יש פה שאלה עקרונית שבשביל זה אני לא צריך לשאול ואני לא צריך לבדוק. והשאלה העקרונית היא – אחד, האם יכול אדם כפוף לנסטלבאום לפקח על אותם 11 איש; שניים, האם אפשר לעשות ניהול דו ראשי, כי זו חטיבה אחת. זה יגיד ככה, זה יגיד ככה. על כך השיבה הפרקליטות וגם היועצת המשפטית שלכם, השיבו בתשובה שלילית: בלתי אפשרי. בית המשפט העליון, לעניות דעתי, בהערות שלהם, נתן לזה משקל מכריע או כבד מאד, וגם הוא כתב את זה: בשים לב לעמדת משיבים 3-5. הוא לא סתם כתב את המילים "בשים לב לעמדתם". הוא בעצם אומר לכם – תשקלו שוב את העמדה שלכם. עכשיו, מה החשש שלי? אמרתי את זה בישיבה שלפני הישיבה הקודמת, שאם בית המשפט העליון כבר יחליט, הוא לא יסתפק רק בזה. אז אמרתם למנכ"ל יש הפרדה, אין הפרדה, שיחליט מה שהוא רוצה, כמו שכולכם אומרים. אז אנחנו לא עצרנו את נסטלבאום. אבל הוא עלול לשקול גם להיכנס, ולדעתי הוא יידרש לזה בשיקול הדעת. וזה פחות נוח, אם הוא יחליט ששקלתם באופן-. אני חזרתי ואמרתי גם לבית המשפט ואני אומר גם לכם עכשיו, עד לרגע זה אני חושב ששקלתם שיקול סביר. אבל הם עלולים לחשוב אחרת.

<u>יואב הורוביץ:</u> עוד שאלה, רון, למרות כל מה שאמרת, האם העובדה שנכון לרגע זה אותן שאלות, שתי שאלות שהעלית: הניהול הדו ראשי והחיץ הניהולי, לא הופנתה שאלה אחרת מהפרקליטות. זאת אומרת הפרקליטות גיבשה את חוות דעתה, שעליה מסתמך בג"ץ, ללא בדיקת העובדות עם המנכ"ל, האם היא לא גורם שצריך להתייחס אליו?

<u>יוני בן מנחם:</u> למה הלשכה המשפטית לא מצאה לנכון לשאול את המנכ"ל?

עו"ד רון גזית: התשובה שהם סבורים, שני הגופים, אני לא אחזור עוד פעם על השמות, שזו שאלה משפטית נקייה.

יעקב בורובסקי: נכון. וצריך להסביר ליואב מה זה שאלה משפטית כי הוא חושב שזה משהו טכני.

עו"ד רון גזית: הוא יודע, יואב יודע, בוא, בוא, יואב יודע. ... ... באי הבנה.

יעקב בורובסקי: לא, לא, חס וחלילה, לא נכון. אני מקשיב ליואב ואני מקבל את הדברים. הוא מאמין שזה משהו טכני, פרוצדוראלי, והתשובה היא לגמרי לא. זה מהותי לחלוטין.

יואב הורוביץ: אבל הדבר המהותי שאני רואה פה, שכשאומרים גם בשיחה פה פעם אחרי פעם, שהלשכה המשפטית, שהיא צד לעניין, אני מסביר.

עו"ד מרסיה צוגמן: היא לא צד לעניין.

יואב הורוביץ: תתני לי לסיים. היא מחווה את דעתה ועל סמך זה באים וקובעים את העובדות ולא שואלים את המנכ"ל, זה עניין מהותי.

יעקב בורובסקי: אני רוצה שני משפטים. אני חוזר על ההבחנה בין משפטי לעובדתי. עובדתי זה המנכ"ל אומר שיש חיץ ניהולי, פלוני אחר, במקרה הזה הלשכה המשפטית, אומרת אין. זה עובדות. מתווכחים על העובדים, מתווכחים אם זה נכון או לא נכון. משפטי זה רמה אחרת, תיאורטית. היא לא בודקת ומכריעה. היא אומרת בשום מצב, אני משפטית, לא בארגון שלנו, בארגונים אחרים, אני לא רואה אפשרות שיישמר חיץ ניהולי. גם אם לכולם יהיו כוונות מצוינות, גם אם נסטלבאום הוא אדם הכי נחמד, גם אם הוא שותק והוא אילם. אני לא רואה יכולת בשום מצב, בנסיבות האלה וועד מנהל, בנסיבות האלה שאני כבר קבעתי, אני אומרת לכם, בג"ץ, אני לא יודע אם זה אני או זה, אומרים לכם אין יכולת. אולי כשאני מסבירה לכם את הדבר הזה, אתם תשקלו אחרת. זה מה שעומד כרגע לדיון בפנינו. אני משוכנע שאם נתנו תצהירים, אז יש חוות דעת גם של הייעוץ המשפטי, אפילו תצהיר לדעתי. כי כמו שהמנכ"ל אומר שיש חיץ, נשמר החיץ הניהולי, יש אחרים שאומרים שאין. בעיני, אני אומר את דעתי באמת לא כחבר וועד מנהל

במקרה הזה, אין חשיבות לשום תצהיר. אבל זאת דעתי האישית. יכול להיות שאחרים פה סבורים אחרת, סבורים אחרת, ברור?

היו"ר, אמיר גילת: טוב, הצעתך.

יעקב בורובסקי: עכשיו הצעתי היא כזאת, הצעתי היא, ואני מזכיר לכולנו, אנחנו קיימנו דיון ופנינו לנסטלבאום והצענו לו באמצעות המנכ"ל, מיזמתו, ללכת הצידה לתקופה קצרה. אין פה אחד, אני מקווה, שמאחל לו שלא ייצא זכאי. אם ייצא זכאי, כמו שאתה אומר, התפקיד נשמר לו. כל הדיון הוא בכלל ממקום אחר. אנחנו לא הולכים לתפוס לו את התפקיד. התפקיד נשמר לו. הוא יעסוק בתפקיד שהוא בעל חשיבות ומשקל דומים למנהל החדשות, אפילו יותר. כמובן שהשכר לא נפגע, המעמד לא נפגע, כלום לא נפגע. לוקחים פסק זמן, מכבדים את מה שבג"ץ אומר לנו. זה כבר לא מישהו אחר, זה בג"ץ אומר לנו. מכבדים את הבג"ץ, מפעילים ואומרים למשה נסטלבאום בצורה הפשוטה לא המסובכת, הפשוטה, תשמע, במקרה הזה אתה הולך להיפגע הכי פחות. יש איזו שהיא פגיעה מעצם זה שמזיזים אותו. החלטת בג"ץ, שתיכנס למתחם הסבירות ותיכנס לשיקולים, פוגעת בנו כוועד מנהל. גם אנחנו נ... כנושאי משרה פה איזה סוג של-. זה פשוט לא סביר שבג"ץ פונה אלינו ואנחנו לא שוקלים עוד שיקול. זה בג"ץ פנה אלינו, זה לא מישהו אחר פונה. עכשיו, בג"ץ זה האינסטנציה הכי עליונה. הוא אומר את הדברים. בואו נפעיל את כל הכוח שיש לכל אחד מאחד מכם, מאיתנו, על משה נסטלבאום ללכת ושוב דבר לא נפגע. מעמדו לא נפגע, שכרו לא נפגע, הוא נשאר במקום שהוא נמצא ואנחנו לא נפגעים. זאת ההצעה שלי. אתה יכול לתמוך, אתה יכול להתנגד, אתם יכולים להימנע. רק ההצעה שלי אומרת – בואו נכבד את המסר שבג"ץ שלח לנו. הוא שלח לנו מסר פשוט, הוא שלח לנו סולם. הוא אומר לנו וועד מנהל, אל תהיו ועד מנהל שלא נפתח, לכל אחד באופן אישי, זה מה שהוא אמר לנו. ככה זה כתוב, כך אני קורא את זה. נדמה לי שזה נכון לנסטלבאום. וגם בג"ץ אומר, בואו נמתין, אם צריך אני אתערב כדי לזרז את ההליך, אם יש איזו שהיא בעייתיות. לוועד מנהל יש נקודות שבהן מתיחת החבל גורמת לחבל להיקרע. יש נקודות. זאת הנקודה. כשבג"ץ מדבר, אני אומר לכם, גם ראש ממשלה, תראו את השרים, תראו מה קורה

היום עם ראשי ערים, כן? אנחנו יודעים לאיפה זה ילך. כולם יודעים לאיפה זה ילך. ללכת עם הראש בקיר, זה יעשה רע לנסטלבאום, זה יעשה רע לוועד המנהל, למעמדו, ליוקרתו. בעיני יעשה רע מאד להנהלה, גם בקטע של המסר לעובדים. לכן העמדה שלי היא להצביע עבור הנקודה הזאת. כמובן שאם זה לא קורה, אז לייצר את הכל התצהירים האפשריים. אני עומד על זה שהלשכה המשפטית תגיש תצהיר ושהמנכ"ל יגיש תצהיר, ושכל אחד שמעוניין להגיש תצהיר יגיש תצהיר, ושזה יכובד.

<u>יואב הורוביץ:</u> אמיר, אני מתנצל, אני הייתי פה ואני כבר חצי שעה, יש לי כבר טלפונים. אני אמרתי את דעתי, אני רק רוצה להתייחס במילה להצעה. עמדתי כפי שנשמעתי, כל מה שמשה נסטלבאום, שזה עתידו וזה גורלו, יחליט אחרת ברמה האישית, זה עניין שלו, אני לא אכפה עליו שום דבר. אני איתן בדעתי כפי שהיא נשמעה. אם משה נסטלבאום, כמי שרוצה ושוקל את שיקוליו הוא יכול להחליט אחרת כך או אחרת, יחליט. אני אמרתי את זה גם בהזדמנות אחרת גם לך. יחליט מה שיחליט. זאת עמדתי. אני חייב לצאת. האם אני יכול לצאת מהדיון כי אני מאחר, זה בסדר? האם זה הובהר?

<u>גאולה אבידן:</u> כן.

<u>יואב הורוביץ:</u> תודה רבה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, אני מצטרף - - -

<u>יואב הורוביץ:</u> אני אומר אני נשאר איתן בדעתי. אני לא רואה שום סיבה ל - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> יואב, אנחנו חייבים לסיים.

<u>עו"ד רון גזית:</u> דעתך ברורה.

<u>יואב הורוביץ:</u> ובכל היתר אני מותיר למשה נסטלבאום שיחליט מה הוא רוצה לעשות. זה ברור?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כן, כן. אנחנו חייבים פשוט לסיים. אני מצטרף לעמדתו של בורובסקי. אם יש מישהו שרוצה לנסח הצעה אחרת, אז - - -

עו"ד רון גזית: בכל זאת, אני בעיקר מפנה, מי אז היה נמנע? את גאולה ו - - -

היו"ר, אמיר גילת: ואסתי.

עו"ד רון גזית: עכשיו, אתן כרגע נשארות נמנעות, או אתן עוברות למצב שאתן תומכות?

גאולה אבידן: זו הייתה שאלה אחרת לגמרי אז והיום. זאת לא הייתה השאלה הזו. לא, לא. אנחנו נמנענו מלגלגל את זה לבג"ץ. עכשיו זה נמצא בבג"ץ. כל השאלה אם קיים חיץ - - -

עו"ד רון גזית: ואחרי שבג"ץ הביע דעה?

גאולה אבידן: כל השאלה עכשיו זה לא השאלה שהייתה אז, אז לא לנסות להסיט את הדיון לדיון מחדש על מה שהיה אז והיה רוב. היה רוב שזה יהיה במקום הזה, כבודו במקומו מונח. כל השאלה - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, צריך לנמק.

גאולה אבידן: סליחה, כל השאלה עכשיו, ואני יודעת לקרוא, כל השאלה עכשיו זה האם אנחנו נורה לנסטלבאום לפעול כך או לפעול אחרת, התשובה שלי לא. התשובה שלי היא שאם משה נסטלבאום מעוניין למצות את יומו בבית המשפט, אני מכבדת אותו.

היו"ר, אמיר גילת: ברור, זה מה שיואב אמר. כן.

עו"ד רון גזית: אני רוצה לחדד את הדברים, רק כדי שגאולה חס וחלילה לא תיפול לתוך טעות. הדיון הקודם היה שבאתי אליכם ואמרתי ראו, אני לא חוזר בי מדעתי המשפטית - שההחלטה שלכם היא סבירה - אבל לאור העמדה של הפרקליטות ושל הייעוץ המשפטי שלכם, תבחנו אם אתם רוצים להביא את זה למבחן משפטי, ואז שתיכן נמנעתן. כרגע, היינו בבג"ץ ובג"ץ הביע דעה לכאורה, לטובת הפרקליטות ועמדת הפרקליטות. אחרי שבג"ץ הביע עמדה לכאורה אז השתכנעת במקום נניח להמשיך להימנע, לנקוט עמדה לטובת השארתו של נסטלבאום, שזו בעצם עמדה ערכית? אני לא כל כך מבין מה שכנע אותך בדיון בג"ץ לשנות את עמדתך לא למצב שבו את אומרת אוקיי, לאור הדיון בבג"ץ אני בעד

העברתו מתפקיד ניהולי, אלא את אומרת לאור הדיון בבג״ץ אני נגד העברתו מתפקיד ניהולי. אני לא כל כך מבין אתל הלוגיקה.

גאולה אבידן: אני לא דנה אם אני בעד או נגד.

עו״ד רון גזית: את צריכה להגיד.

גאולה אבידן: אני לא דנה אם אני בעד או נגד. אני אומרת שהמצב צריך להישאר כמו שהוא. אם משה נסטלבאום מעוניין - - -

עו״ד רון גזית: לתת לבג״ץ להחליט.

גאולה אבידן: לתת לבג״ץ להחליט, שבג״ץ יחליט.

עו״ד רון גזית: בסדר, זו תשובה. אין דבר. מבין. אסתי אותו דבר?

אסתי אפלבאום-פולני: כן.

היו״ר, אמיר גילת: לנה?

לנה קריינדלין: אותו דבר, אמרתי כבר.

עו״ד רון גזית: אותו דבר, היא אמרה.

גאולה אבידן: גם בפעם הקודמת, אני רוצה לומר, גם זה שביקשנו ממנו בפעם הקודמת, זו לא הייתה איזו שהיא החלטה. זו הייתה הצעה – הוא רוצה ייקח אותה, לא רוצה לא ייקח אותה.

עו״ד רון גזית: אני חושב שהעמדה שלך עכשיו יותר ברורה לי. את באה ואומרת – אני לא נכנסת לצד הערכי. שם דנתי כבר. עכשיו, לאור זה שזה בבג״ץ, אתם בתוך הדיון, תנו לו להחליט.

גאולה אבידן: זה כבר נמצא בבג״ץ, נכון.

עו״ד רון גזית: אני מבין. בסדר, מקובל.

לנה קריינדלין: אנחנו סיימנו את הישיבה, אמיר?

היו״ר, אמיר גילת: כן, סיימנו את הנושא הזה, תודה.

עו״ד רון גזית: אני משוחרר?

היו״ר, אמיר גילת: כן, כן, חצי דקה. חברים, יש נושא אחד שאנחנו לא מצליחים לדון בו הרבה זמן, כי בימים כתיקונם אנחנו לא מצליחים להתכנס. זה הנושא של הארכות שירות. אני מבקש, לאור העובדה שכולם פה, למנות מטעמנו

צוות משנה של 3 אנשים, שידונו בנושא של הארכות שירות, כי אנחנו פשוט לא מצליחים לדון בזה, ויש דברים שנגררים כבר כמה חודשים. אפשר לגייס אותך.

<u>גאולה אבידן:</u> אפשר, אבל אני רוצה לומר שזה עולה כל פעם כאילו שמדובר עכשיו - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אז יפה, אבל לא עכשיו.

<u>גאולה אבידן:</u> לא, בבקשה, אבל מה שאני אומרת, אני אומרת שהנושא של הארכת שירות זה פתאום נהיה כמותי, באופן שהוא - - -

<u>עו"ד מרסיה צוגמן:</u> סליחה, גם בגלל הפסיקה. יש פסיקה של אוניברסיטת בר אילן, שהיא קבעה שזה לא מובן מאליו שמישהו שמגיע לגיל פרישה חובה, הוא חייב לפרוש. יש לעובד אפשרות לפנות ולבקש להישאר.

<u>גאולה אבידן:</u> רגע, בורו, תהיה איתנו.

<u>יעקב בורובסקי:</u> קשה לי להיות לפה.

<u>גאולה אבידן:</u> לא, אני רוצה לומר מילה. הוועד המנהל בזמנו החליט שלא תהיה הארכה אם אין ..., אז למה זה לא מתבצע?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אז זה חלק מהדברים, תראי רגע.

<u>אסתי אפלבאום-פולני:</u> טוב, תקבע כבר בורו, גאולה ואני, ולנה רוצה ללכת.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא, אני גם רוצה.

<u>אסתי אפלבאום-פולני:</u> גם אתה נו, רק לא אמרתי את השם שלך.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בסדר, אבל אנחנו צריכים איזון. טוב, צריך פה התחייבות להגיע לישיבות.

<u>אסתי אפלבאום-פולני:</u> בסדר, תקבע. רק תתאמו.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> הוועד המנהל מסמיך את היושב ראש, המשנה ליושב ראש, את בורובסקי ואת גאולה, לשמש כצוות לבדיקת הבקשות להארכת שירות.

<u>הישיבה נעולה</u>